

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 5. Ex suauißima Dei prouidentia erigitur in hoc mundo carhedra visibilis, cui nostrum subiecit intellectum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52962](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52962)

§. 5. Ex suavissima Dei providentia erigitur in hoc mundo cathedra visibilis, cui nostrum subiecit intellectum.

9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

ceremus, nobis revelavit. Di: igitur nobis, o Iob, si solus eam Deus novit, si nullus ea possit ostendere, nisi per revelationem: an igitur Spiritus S. venturus, qui eam singulis revelet? Hoc docuit Luthens, hoc propugnant hæretici quâ opinione plures in Ecclesiam intrôdunt confusiones, quâm fuisse legimus in turre Babylo-nica, ut quisque credat, hanc sibi à Deo sapien-tiam esse revelatam, & sic sibi perfidant eorum sequaces, factores, tutores, fabri ferratij, cun-ctiq; artis mechanicæ professores inter ar-tis suæ instrumenta, agricolæ inter ararum arnorumq; sulcos, aquarj inter hydrias, pel-les &c. O mentis impes: an igitur Deus nos tali exponeret confusio, ut dicat ille, quod sibi Deus hoc revelaverit, & alter, quod sibi omnino contrarium? Fateor, quod solus eam possit Deus infundere: Deus intelligit viam eius: porro: Ipse novit locum illius. Et sicut ventus pon-dus, Deus huius auctor est sapientia, & ut talis, ille ipse eam in hoc mundo collocavit certam, si quæ verbo approbatam. Hoc significat ver-bum Novit, quod necum simplicem signat cog-nitionem, sed & approbationem, more S. Scri-pturæ, ut notavit D. Augustin: D. Gregor. om. Lib. 99. in nes SS. Doctores, quod illud scire dicitur Exod. 9. Deus, quod approbat, & quod reprobat, nescit. Et in re: Scire Dei approbare est, & nescire reprobare. Illud Ps. 1. Ita Apostolus, de prædicatione: Cognovit Domi-nus, qui sunt eius. Virginitas autem factus est. Dominus, pondet sionibus ecclesiis: Nescit vos. Locum & in il-legit ac statum: secunrum, approbatam, in aut: Ind Ps. 141. que sua divina consilia unam, ipsonse & ver: Tu cog-bi sui divini certitudine tutissimum. Locum novissi-hic, Ecclesia est Catholica, ubi visibilis cathedra est Divi Petri: hæc est quam Vates Zacha-ria civitatem dicit esse veritatis: Vocabitur 2. Tim. 2. Hierusalem Civitas veritas: Hic in coram præ do-29. cetur veritate, quis sit Deus in substantia, quis in 25. in personis, quis filius Dei in se, & quis in 1. a. v. Cap. 8. 3. ra humana, quid circa nostram statuerit salutem, que eius sint supernaturalia mysteria, que eius Sacramenta, quæ lex, quid velit, quid eum de-lectet, quid à nobis efflagitet. Hoc quoc; scitur Facit ventus pondus. O divinum ænigma. Ventus sunt homines effrenes, in domum si liberiar-terij, ut quisq; suas libet sequatur voluptates: Ventus est vita mea, vel magis proprie, & propo-10b 7. 7. fito nostro congruentius dicamus, quod venti I. sint intellectus & voluntates hominû, de qui Ecclesia bus hoc apud dici potest, quod de vento Chri- obediens stus asseruit: Spiritus ubi vult spirat, & nescis unda- de ventat, aut quid vadat. Sunt hi venti, quos vidit Iona, 3. 9.

DAN. 7. Propheta Daniel liberrimè discurreres, mare perturbantes, inuicem oppugnantes. Oculos circumflecte; et totum huius mundi pelagus, attende Aristotelem contra Platonem, Platonem contra Stoicos illos philosophos, qui totum orbem suis disputationibus ac argumentis commonebant. Illis intellectibus serit Deus pondus obedientiæ, & subiectionis Ecclesiæ Catholicæ, cui, statuit, vt omnis humana ratio, & intellectus argumenta subiiciantur: *In captiuitatem redigentes omnem intellectum obsequium Christi.* Ne ulterius progrediatur nec punctum transgrediatur eius quod ex hac cathedra docebitur: omnis pariter voluntas redigatur, vt iis omnibus obediat, quæ in ea statuentur, ac præcipiuntur, ac declarabuntur, secundum Dei esse voluntatem: *Omnia quæcumque dixerint vobis, seruate & facite.*

2. Cor. 10.
5.

§. 6. *Secura est doctrina cathedræ Ecclesiæ quam D. Paulus nominat columnam ac firmamentum veritatis.*

1. ad Tim.
3. 15.

Preleganter hoc descripsit argumentum D. Paulus dilecto discipulo Timotheo: *Hæc tibi scribo fili Timothee, vt scias quomodo oporteat te in domo Dei conuersari, quæ est Ecclesiæ Dei viui, columna & firmamentum veritatis.* Qualia epitheta adscribit Ecclesiæ, tam ei bene congrua, Primò: vocat eam, *domum Dei.* Proponit Spiritus S. immensam Dei misericordiam homini præstitam, cui non sufficit, creasse in eius obsequium totum hæc vniuersum, hanc mundi ciuitatem, tam latam, venustam, grandem, sed quod ipse dignatus est, ad ipsam venire in ea habiturus, domum suam in ea erecturus, vt cum hominibus moraretur. Primò refert, quâ ratione Dei sapientia æterna totam hanc creaturæ machinam: *Dominus possedit me in initio viarum suarum, antequam quidquam faceret à principio.* Cælum suis coruscum stellis condidit, terram suis arboribus, fontibusque fecundam, montes altitudine sublimes, aquas piscibus refertas, auiibus æta. Quia verò hæc omnia eò spectabant, vt habitaret cum hominibus: *Delicia mea esse cum filiis hominum.* Proponit in hac ciuitate, sibi ædificare domum, quæ sibi foret propria & habitaculum particulare; *Sapientia adificauit sibi domum.* Quæ est ista? Ea quam dicit Apostolus: *Domus Dei, quæ est Ecclesiæ Dei viui.* Ecclesiæ Catholicæ hæc est illa domus, firmiter ædificata, hæc est, vbi erecta à Iacob vi-

Pror. 8. 22.

Pror. 8. 31.

Pror. 9. 1.

detur scala, per quam ad cælum scanditur, ex qua descendunt Angeli; cuique conueniunt illa cognomina, quæ eidem tribuit Iacob: *Verè Dominus est in loco isto, & iterum: Verè non est hic aliud, nisi domus Dei, & porta cæli.* Extra hanc non est Deus, nec in illa domo, quam ædificauit Arius, nec in illa quam Manichæus, nec in illa quam Mahomet, nec in illa, quam Lutherus; hæc omnes, Synagoge sunt Satanae, speluncæ serpentium, Alia quoque ei assignat epitheta Apostolus: *Columna, & firmamentum seu basis veritatis.* Est hæc Ecclesiæ securum veritatis firmamentum, quæ idcirco à Zacharia vocatur *Ciuitas veritatis*: quidquid enim S. Ecclesiæ non innititur doctrinæ, mendacium est, somnium est, phantasma est, & quam primum veritas huic non innititur, corruet desinet esse veritas, mutabitur in mendacium. Ea de causa ait Spiritus S. verus sapiens, vt securus incedat sit, *In parietibus figens palum.* Baculus autem, quo Ecclesiæ homo peregrinus proficiscitur ad cælestem ciuitatem, est intellectus, si velit cum esse veritatem securum, firmumque baculum, Ecclesiæ S. parietibus illum infigat: illi quippè sunt, firmamentum super quod fundatur inconcussa veritas. Deinde: *Columna est veritatis*, in qua ipsa fundatur, firmatur, & stabilitur immobilis. Doctrina, quæ in Ecclesiæ non fundatur, non est veritas.

Quantum conuicio spectat Apostolus quod concessit Dominus populo suo electo beneficium, dum eum ad terram ducebat promissionis; propter enim itineris difficultatem, per desertam tenebrosam, inuisam, asperam, mille serpentibus obuia, ac leuiferis animalibus infesta, vbi si cuiquam occurreret inimicus erat fœuissimus, fallax & qui nedum rectam non monstraret viam, sed & à via recta deduceret erabundum; quoniam circa mysteriosam illis columnam ministravit, quæ noctu vt ignis contra noctis tenebras ac frigora: & calefaceret & illuminaret, Luci verò contra solis ardores vehementissimos vt umbella tutaretur, & obumbraret.

Hanc eorum oculis exposuit visibilem, vt omnes eam intuerentur: & in hac vt quadam sede Deus inuisibilis residebat, ex hac loquebatur, docebat, certam proponebat veritatem in ordine ad proficiscendum, eorumque quæ se agenda proferebat: *In columna nubis loquebatur ad eos.* Quod ipsi videbant, columna erat illa corporalis: attamen ad illam propnis accedentes, audientemque quod illis dicebat, hanc esse Dei